

Casus: het café dat officieel niets verdiende

23-4-2026

Er zijn zaken die je niet begrijpt als je alleen het dossier leest. Op papier was dit café al maanden gesloten. Geen omzet, geen activiteit, geen mogelijkheden om schulden af te lossen. De eigenaar had het bedrijf tijdelijk stilgelegd, zo luidde het verhaal. Toch bleven de rekeningen onbetaald en bleven leveranciers bellen. Iets klopte er niet. In deze casus van enkele jaren geleden gaat onze deurwaarder naar het café om zaken te regelen.

Overdag stilte, 's avonds licht

Toen ik voor het eerst langs het café liep, was het midden op de dag. De rolluiken waren half dicht, de deur op slot en er hing een bordje met “wegens omstandigheden gesloten”. Het terras was leeg en de straat oogde rustig. Op dat moment leek het dossier te kloppen.

Maar later die week reed ik er toevallig in de avond langs. Het was al donker en van een afstand zag ik licht branden. Geen fel licht, maar warm cafélicht. Toen ik dichterbij kwam, hoorde ik stemmen, gelach en muziek. Binnen zaten mensen aan tafels. Glazen op het blad. Het café leefde.

De volgende dag was het weer dicht. Alsof er twee werelden bestonden. Eén overdag voor de buitenwereld en één 's avonds voor wie wist wanneer hij moest komen.

Ondernemer met een selectief geheugen

Ik nam contact op met de eigenaar. Hij bleef bij zijn verhaal. Het café draaide niet meer. Er kwam geen geld binnen. Alles stond stil. Toen ik voorzichtig informeerde naar de avonden waarop het toch open leek, werd hij kortaf. Dat waren vrienden, zei hij. Geen echte gasten. Geen omzet.

Maar vrienden drinken ook. En glazen worden niet vanzelf gevuld. Bovendien hoorde ik via omwonenden dat het café vaker open

was dan gesloten. Altijd na een bepaald tijdstip. Nooit zichtbaar van buitenaf. Geen pinbetalingen, geen kassasysteem, geen bonnetjes.

Het begon duidelijk te worden dat hier bewust werd geschakeld tussen zichtbaar en onzichtbaar ondernemen.

Waar omzet is, is verantwoordelijkheid

Als deurwaarder leer je niet alleen te luisteren naar wat iemand zegt, maar vooral te kijken naar wat iemand doet. Een café dat structureel vol zit, draait omzet. Of dat nu via de kassa loopt of niet. Officieel niets verdienen betekent niet dat er niets verdiend wordt.

Ik maakte duidelijk dat deze manier van werken geen bescherming bood. Integendeel. Door alles buiten beeld te houden, vergroot je het risico. De schulden bleven immers bestaan en het gebrek aan transparantie werkte niet in zijn voordeel.

Toen ik aangaf dat verdere stappen onvermijdelijk waren, veranderde de houding. Ineens was er wel ruimte voor gesprek. Er werd toegegeven dat er inderdaad geld binnenkwam, maar dat dit nodig was om “het hoofd boven water te houden”. Een bekende redenering. Eerst zelf redden, daarna pas betalen.

De façade van gesloten deuren

Deze casus liet opnieuw zien hoe creatief ondernemers soms worden als ze onder druk staan. Overdag gesloten zijn om niets te hoeven verklaren en 's avonds draaien om toch inkomsten te genereren. Het lijkt slim, maar het is een wankel evenwicht.

Voor de schuldeisers voelde het als misleiding. Zij zagen hun facturen openstaan terwijl het café gewoon draaide. Voor mij als deurwaarder was het een bevestiging dat schijn en werkelijkheid vaak ver uit elkaar liggen.

Een bedrijf dat zegt stil te liggen, maar 's avonds vol zit, kan zich niet verschuilen achter gesloten rolluiken. Waar activiteiten plaatsvinden, ontstaat verantwoordelijkheid. En die verantwoordelijkheid kan niet selectief worden toegepast.

Uiteindelijk kwam er beweging in de zaak. Niet omdat de ondernemer dat wilde, maar omdat hij moest. De werkelijkheid had hem ingehaald.

Heeft u ook te maken met klanten die officieel niets verdienen, maar waarvan u vermoedt dat er achter gesloten deuren wél geld wordt verdiend? Neem contact op met Willems Gerechtsdeurwaarders & Incasso uit Utrecht. Wij kijken verder dan wat zichtbaar is en zorgen dat de werkelijkheid telt.

